

“Həyat bilgisinin tədrisi metodikası” integrativ fənn kimi

Bu gün insanların təbiətə təsiri planetar miqyasda həyata keçirilir, buna görə də cəmiyyətin inkişafının indiki mərhələsində təbiət elmləri xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Pedaqoji ixtisasların bugünkü tələbələri “XXI əsrin insani” nəslinə dərs deməli olacaq. Onların şagirdləri üçüncü minillikdə planetimizin təleyinə cavabdh olacaqlar. Bəs onlar başa düşə biləcəklərmi ki, insanın təbiətlə münasibətlərində riayət etməli olduğu yeganə yol onun qanunlarından şüurlu şəkildə istifadə etmək üçün bu qanunları bilməkdir? Gələcək nəslin ekoloji mədənliyyətinin inkişaf səviyyəsi daha çox müəllimin həyati biliklərin tədrisi metodikası ilə həyata keçirilməsi nəzərdə tutulan elmi və metodik hazırlığından asılıdır.

Ona görə də yerli və beynəlxalq təcrübələr nəzərə alınmaqla, “Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartı və proqramları (kurikulumları)” sənədinə bəzəfələrin yerinə yetirilməsində mühüm rol oynayacaq yeni fənn - Həyat bilgisi daxil edilmişdir. Həyat bilgisi konkret bir elmin əsaslarını öyrətmir. Bu fənn ümumtəhsil məktəblərində tədris olunan təbiət və sosial fənn sahələrinə aid müəyyən elementləri əhatə edir. Ümumtəhsil məktəblərində tədris olunan həyat bilgisi fənni şagirdin özünü bioloji, psixoloji, sosial və mənəvi tərəfləri ilə bütöv bir varlıq kimi dərk etməsi və reallaşdırması üçün lazımlı olan bilik, bacarıq və dəyərlər sistemi formalaşdırılmışa və onu təkmilləşdirməyə kömək edən integrativ fəndir. Geniş əhatə dairəsinə malik olan “Həyat bilgisi” fənni şagirdlərin həyati əhəmiyyət kəsb edən bilik, bacarıq və vərdişlər qazanması üçün onları ən zəruri praktik işlərin həyata keçirilməsinə istiqamətləndirir, milli və bəşəri dəyərlərə yiyələnmələrinə, şəxsiyyət kimi formalaşmalarına kömək edir. Fənnin şagirdlərdə ünsiyyət qurma və birlikdə çalışma kimi mənəvi dəyərlərin formalaşdırılmasında, onlarda mühakimə yürütmə, öz nöqtəyi nəzərlərini sərbəst ifadə etmək, onları arqumentləşdirmək, öz hüquqlarını qorumaq və başqalarının hüquqlarını müdafiə etmək vərdişlərinin yanmasına mühüm rolü vardır.

“Həyat bilgisi” fənni integrativ kurs olmaqla, özündə aşağıdakı bölmələri birləşdirir: canlılar aləmmi (insan, flora, fauna); cansız təbiət (Yer planeti, kainat, su, torpaq, mineralar); insan və cəmiyyət (şəxsiyyət, kollektiv, ailə, şəhər, kənd, din, ölkəmiz, dövlətimiz və onun atributları); sağlam həyat tərzi, xəstiliklər və onların qarşısının alınması, gигиёна, idman, düzgün qidalanma, səhiyyə obyektləri, təhlükəsizliyi, turizm və istirahət zonaları) miz); həyatımız (evimiz, paltarımız, mösət texnikamız, bayramlarımız, adət-ənənələrimiz); iqtisadiyyat (gəlir və ehtiyaclar, büdcə, pul, siğorta, vergilər); mədəniyyət və incəsənət (incəsənətin qədim sahələri, tarixi incəsənət abidələri, mədəni irs, musiqi, təsviri incəsənət, təhsil, muzey və sərgilər).

“Həyat bilgisi” fənninin ibtidai siniflərdə şagirdlərə tələb olunan səviyyədə öyrədilməsi gələcək müəllimlərin hazırlanıq səviyyəsinə asılıdır. Bu vəzifənin yerinə yetirilməsi məqsədilə ali və orta ixtisas məktəblərinin pedaqoji və məktəbəqədər tərbiyə fakültələrində tədris olunan “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası” kursunun böyük rolü var. “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası” fənni gələcək ibtidai sinif müəllimlərini “Həyat bilgisi” fənninin tədrisine hazırlayırlar.

Bu kursun nəzəri əsasını təbiət elmləri, sosial-iqtisadi biliklər, pedaqogika və psixologiya təşkil edir. Praktiki bacarıqların inkişafı pedaqoji təcrübələrin keçməsi

prosesində həyata keçirilir.

Dünyanın idrak metodlarının öyrənilməsi gənc müəllimlərə təhsilin məqsədlərini şüurlu və yaradıcı şəkildə formalasdırmağa, ibtidai məktəbdə təbiətşunaslıq təsəkkulinin fənləri üzrə təlim məşğələlərinin keçirilməsinin məzmununu, formalarını, üsul və vasitələrini seçməyə kömək edəcəkdir.

“Həyat bilgisinin tədrisi metodikası” bir elmdir, onun özünəməxsus tədqiqat obyekti, yalnız ona xas olan elmi anlayışlar sistemi, müəyyən metodoloji əsaslar, spesifik tədqiqat üsulları vardır və o digər pedaqoji elmlər arasında xüsusi yer tutur.

Təbiət öz sonsuz müxtəlifliyi ilə bizi əhatə edən dünyadır, o, insan şüurundan kənardan və ondan asılı olmayaraq mövcud olan obyekтив reallıqdır. Təbiətin nə başlangıcı, nə də sonu var, zaman və məkanda sonsuzdur, daimi hərəkətdə və dəyişmədədir.

Akademik fənn kimi dünya və həyat haqqında biliklər təbiət elmləri ilə sıx bağlıdır, lakin məqsədi, həcmi, strukturu, metodları və təqdimat forması baxımından məktəb fənni ilə təbiət elmləri arasında mühüm fərqlər vardır. Təbiət elmlərinin məqsədi tədqiqat yolu ilə təbiət haqqında yeni məlumatlar əldə etməkdir. Onlardan fərqli olaraq, metodika təbiətin inkişaf qanuna uyğunluqlarını deyil, şagirdlər təbiət elmlərinin əsaslarının öyrədilməsi məqsədi ilə pedaqoji prosesin qanuna uyğunluqlarını öyrənir.

“Həyat bilgisi” fənninin məqsədi şagirdlərə təbiət və cəmiyyət haqqında, elmin əldə etdiyi faktlar, təbiət və cəmiyyətdəki qanuna uyğunluqlar haqqında elementar məlumatlar vermək, tədqiqat işinin ən sadə vərdişlərini formalasdırmaqdan ibarətdir. Eyni zamanda, məlumat məktəblilərin yaş xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla diqqətlə seçilir. Biliyin strukturu və mövzuda onların təqdim edilməsi forması dünyanın idrak metoduna xas olan ümumi pedaqoji və spesifik prinsiplərə müəyyən edilir.

Ibtidai təhsilin həyata keçirilməsi yüksəkxitəslə, savadlı və dünyagörüşü müəllimlər tələb edir. “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası”nın ən mühüm vəzifələrindən biri təbiət və cəmiyyət elmlərinin predmeti arasındaki əlaqənin aydınlaşdırılması və bunun əsasında tədris materialının seçilməsidir.

“Həyat bilgisinin tədrisi metodikası” məktəbdəki “Həyat bilgisi” fənninin xüsusiyyətlərinə görə kiçikyاشlı şagirdlərin öyrənmə və inkişaf prosesi sistemi haqqında elmdir. Bu problemlərin həlli “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası”nın bağlı olduğu müxtəlif elmlərin biliklərinin integrasiyasını tələb edir. “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası” bir çox elmlərlə və hər şeydən əvvəl yuxarıda qeyd olunan təbiət elmləri ilə sıx bağlıdır. Təbiət elmləri metodistin ixtiyarına təkcə “Həyat bilgisi” üzrə

məktəb fənninin qurulması üçün elmi material deyil, həm də təbiəti öyrənmə üsullarını verir.

Fəlsəfə istənilən elmin, o cümlədən dünyanın idrak metodlarının metodoloji əsasını təşkil edir. O, idrakın ümumi prinsipləri və üsulları sistemini işləyib hazırlayır. Fəlsəfi fikirlər elmi tədqiqatın istiqamətini müəyyən edir. Biliyin dialektik nozoriyyəsi əsasında təbiətşunaslıq anlayışlarının formalaslaşması və inkişafının metodikası hazırlanır. Metodikanın “təlim məzmunu”, “öyrənmə formaları”, “tədris metodları” kimi əsas anlayışlarını müəyyən edərək onların fəlsəfi mənşəyini asanlıqla aşkar etmək olar.

Daha ənənəvi əlaqə “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası”nın pedaqoqika ilə əlaqəsidir. Pedaqoqika metodikani didaktik və təhsil nəzəriyyəsi biliklərile zənginləşdirir. Didaktika öyrənmənin nəzəri əsaslarını inkişaf etdirir. O, bütün məktəb fənləri üçün ümumi olan təhsilin prinsiplərini, metodlarını, vasitələrini və formalarını vurgulayır. Metodika nəzəriyyəsini təlim və təriyənin ümumi nəzəriyyələrindən ayrı qurmaq mümkün deyil.

Müsəir pedaqoji konsepsiylər metodika elminin inkişafına böyük təsir göstərir. Hazırda “Həyat bilgisinin tədrisi metodikası”nda öyrətmənin inkişafetdirici pedaqoji texnologiyalarına əsaslanan bir nəçər alternativ inkişaf istiqamətləri yaranmışdır. Təlim texnologiyaları dedikdə, “optimal təlim sistemlərinin layihələndirilməsi, təhsil proseslərinin konstruksiyası ilə məşğul olan yeni pedaqoji istiqamət” başa düşülür. Ehtimal olunur ki, pedaqoji texnologiya istənilən müəllim tərəfindən yaradıla bilər.

“Həyat bilgisi tədrisi”nın metodoloji əsaslarını hazırlayarkən kiçikyashlı şagirdlərin psixikasının inkişaf qanuna uyğunluqlarını öyrənən psixologiya elminə müraciət etməmək mümkün deyil. “Həyat bilgisi” dərslərində müxtəlif fəaliyyətlərin planlaşdırılmasının əsasında psixologiya ideyaları dayanır. Müəllimin uşaqların idrak proseslərinin gedisətinin xüsusiyyətlərini bilməsi xüsusi silə vacibdir. Bu, şagirdin sürurunda təsəvvür və anlayışların formalaslaşma şərtlərini müəyyən etməyə kömək edəcəkdir.

Tədris prinsiplərinin, metodlarının, formalarının və vasitələrinin düzgün seçiləsinin meyarı tədris materialının mənimsənilməsində yaş xüsusiyyətlərinin nəzərə alınmasıdır. Tədris metodları şagirdlərin təcrübə və idrak qabiliyyətlərinin inkişaf səviyyəsinə uyğun olaraq dəyişir.

Qeyd etmək lazımdır ki, metodikanın digər elmlərlə əlaqəsi mexaniki əlaqəni deyil, onların qarşılıqlı əlaqəsini və qarşılıqlı zənginləşməsini nəzərdə tutur.

Svetlana OLYANOVA,
ADPU nəzdində Azərbaycan
Dövlət Pedagoji Koleçinin
Təbiət elmləri FBK-nın sədri